

vi os omkring i Købstædernes kommunale Raad, vil der vel ikke være en eneste Kommune her i Landet, i hvis kommunale Styrelse der ikke sidder mindst een Lærer, Regelen er vist endda den, at der sidder flere, og naar vi faa den almindelige Valgret fuldt gennemført, er jeg vis paa, at dette Forhold vil udvikle sig endnu videre, der vil blive sat flere Lærere ind i de kommunale Raad. Jeg tror derfor ikke, at Lærerstandens Anseelse lader noget tilbage at ønske, naar vi se hen til de Lag, blandt hvilke de virke. Men det kan nok være, at Lærerne kunde ønske en større Anseelse opadtil; det er sikkert derfor, i hvert Fald væsentlig derfor, at de ønske, at Sprog skulle gøres til Undervisningsfag paa Seminarierne. Det er den gamle Historie; de ville gerne have slettet Skellet mellem Akademikerne og Lærerne. Det har været oppe saa lang Tid, jeg kan huske. Jeg kan godt huske, at Carl Ploug skrev om de „halvstuderede Røvere“, hvormed han betegnede Lærerne. Saaledes er det for Resten slet ikke mere, og Skellet svinder stadig mere og mere bort. Vi kunne for øvrigt heller ikke slette det ved kunstige Foranstaltninger. F. Eks. paa Jernbaneetatens Omraade saa man jo for et Aars Tid siden, at man forsøgte at slette Skellet mellem Sølvsnorene og Guldsnorene, men de, der tidligere sad med Guldsnorene, hævde vist alligevel endnu, at der er en Forskel, og saadan vil det ogsaa gaa med Akademikerne i Sammenligning med Skolelærerne. At hævde Lærernes Anseelse paa det Omraade kunne vi vist ikke naa ved disse Foranstaltninger. Men jeg er ogsaa bange for, og det er det væsentligste, at derved vilde de glide fra os; derved vilde de komme til at staa i et andet Forhold til den Befolkning, i hvilken de skulle virke, end de hidtil have staaet, og som har været til saa megen Gavn for Befolkningens Udvikling i det hele. Se vi hen til vore Præster, som ere Akademikere, til vore Embedsstand i det hele, vore Sagførere, lige meget hvilke Akademikere der er Tale om, saa er der en Afstand mellem dem og de brede Lag af Befolkningen, og saa kunne vi endda gaa ret højt op i de brede Lag, før den bliver slettet. Noget saadant maa vi ikke faa ind i vor Lærerstand, thi saa tror jeg, den er paa Veje, hvor vi slet ikke ere tjente med, at den kommer.

Der er talt om adskillige Forhold vedrørende Enkeltbestemmelser i Lovforslaget, og det er ogsaa saadanne enkelte Bestemmelser, jeg vil gøre til Genstand for en

kort Omtale, i alt Fald gælder dette for de flestes Vedkommende. Der er talt om Optagelsesprøven. Jeg skulde egentlig ikke komme ind paa denne, hvis den ikke netop rørte ved det andet Forhold, jeg nævnede, dette, at Læreruddannelsen ikke maa resultere i, at vi ikke som hidtil faa Lærerne fra de forholdsvis smaa Hjem. Man maa ikke gøre det vanskeligere at blive Lærer, end det hidtil har været. Nu er Optagelsesprøven jo ikke foreslaaet saadan, at den i og for sig skulde gøre det vanskeligere, men der stilles derigennem større Fordring til de unge Mennesker, der ville være Lærere, end hidtil. Jeg tror ikke, man i Lovforslagets Motiver har set rigtigt paa Forholdene, naar man har ment, at et ungt Menneske, som hovedsageligt kun havde Almueskoleundervisning, ved at anvende $1\frac{1}{2}$ Aar paa Privatundervisning vilde naa det Maal af Kundskaber, som fordres for at kunne bestaa en saadan Optagelsesprøve. Jeg tror, det vil tage mere Tid, og dertil kommer en anden Omstændighed: saa snart vi frafaldte Fordringen om, at de unge Mennesker skulle have deltaget et Aar i praktisk Skolegerning, før de kunne optages paa Seminarier, vil Følgen deraf blive, at der oprettes rundt omkring i Landet, hvor vi have vore Seminarier, Forberedelsesskoler, som udelukkende, eller ved Siden af en bestaaende Virksomhed, sætte sig det Maal at forberede unge Mennesker til Optagelse paa Seminarier. Naar dette ikke har fundet Sted i nogen videre Udstrækning hidtil, er det sikkert som Følge af, at man ikke har haft Materiale til Raadighed, Børneskoler, hvor de kunde deltage i den praktiske Skolegerning, men naar denne Fordring falder væk, er denne Hindring ogsaa fjernet, saa vil man faa disse Skoler. Jeg anser heller ikke dette for at være noget daarligt, men man maa blot være forberedt paa, at disse Skoler med Rette ville kunne stille Fordring om Støtte fra Statens Side, og det vil da blive nødvendigt at yde en saadan Støtte. Jeg skalkun sige dette om Optagelsesprøven. Det er mig bekendt, at andre ærede Medlemmer, som for øvrigt se paa denne Sag som jeg, ville udtale sig derom.

Heller ikke den afsluttende Prøve skal jeg sige stort om. Jeg ved ikke rigtig, om jeg forstod det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) rigtig, naar jeg opfattede ham som værende stemt for at gaa tilbage til Eksamenskommissionen eller noget lignende som det, vi havde før 1894. Dette vil jeg dog advare imod. Jeg tror ikke,